

hån over for dem og efterlønsmodtagere, al den stund påskepakken oplsluger næsten halvdelen af de i dette lovforslag foreslåede forbedringer. Det er så helt grotesk, at regeringen igen foreslår en fastfrysning af satserne frem til 1. oktober 1987.

Mindretallet kan også støtte ændringsforslaget om at lade § 1, nr. 6, udgå af lovforslaget.

Denne bestemmelse ser mindretallet i forlængelse af den opstramning, som socialistisk folkeparti medvirkede til ved ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. Dog har udviklingen vist, at forvaltningen af den opstramning er sket langt strengere end intentionerne var under lovforslagets tilblivelse. Mindretallet ser dette forslag som en yderligere opstramning – på samme måde som A-kassernes Samvirke ser det. Mindretallet ønsker ikke at medvirke hertil.

Et *tredje mindretal* (venstresocialisternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet tiltrådte ændringsforslag om en forhøjelse af dagpengene på 10 pct. pr. 1. april 1986, skønt mindretallet mener, at denne forhøjelse er utilstrækkelig i betragtning af, at fastfrysningen af satserne siden 1982 har ført til en forringelse på ca. 14 pct. i dagpengemaksimums købekraft.

Men de 10 pct. er en klar forbedring i forhold til regeringens forslag om 2 pct., som må opfattes som en uartighed over for de arbejdsløse; en uartighed, som ikke bliver mindre af, at dagpenge- og efterlønsmodtagere står over for endnu et fald i købekraften på grund af regeringens påskepakke. Der ydes ikke kompensation til arbejdsløse og efterlønsmodtagere for dette indgreb fra regeringens side.

Mindretallet kan ligeledes tiltræde ændringsforslaget om, at den suspendede pristalsregulering ikke videreføres til og med januar 1987 som foreslået af arbejdsministeren, men »kun« til og med reguleringspristallet for juli 1986. Men mindretallet skal ikke undlade at gøre opmærksom på, at mindretallet er meget uenig med socialdemokratiet i, at dagpengene kun skal reguleres én gang i 1986 (og ikke pr. 1. oktober 1986) efter at have været frosset fast siden 1982, og at næ-

ste regulering således først bliver 1. april 1987.

Mindretallet tiltræder også ændringsforslaget om at lade § 1, stk. 6, udgå af lovforslaget. Arbejdsløshedskassernes Samvirke har i et svar til udvalget bekræftet, at den foreslåede ændring af § 87 vil friste A-kasserne til at vælge en for streng sanktion over for de arbejdsløse. Der er tale om et meget fleksibelt regelsæt, og A-kasserne har konstateret manglende ensartethed i direktoratets afgørelser.

Hertil skal føjes, at en oppisket borgerlig hetz mod A-kassernes fejludbetalinger i maj 1985 førte til en stramning i kasseansvaret, skønt hetzen hvilede på et forkert grundlag. Fejludbetalingerne udgjorde i 1983 2,69 pct. af de samlede udbetalte dagpenge, og fejludbetalingerne må i øvrigt henføres til et meget stort, uoverskueligt og uadministrerbart regelsæt, som ikke blev ændret.

Mindretallet deler på den baggrund Arbejdsløshedskassernes Samvirkes frygt.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (S), tiltrådt af et *mindretal* (SF) og VS):

1) Nr. 2 affattes således:

»2. I § 47, stk. 3, 3. pkt., ændres »januar 1986« til: »juli 1986«, og som 4. pkt. indsættes:

»Den 1. april 1986 tillægges beregningsgrundlaget, således som det er opreguleret den 1. oktober 1982, 235 kr.«

2) Nr. 6 udgår.

Til § 2

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (KF, V, RV, CD og KrF):

3) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, § 1, nr. 4 og 5, dog